

ikke længere siden end i 1890, at der blev nedsat en Kommission, den saakaldte Næringslovkommission. Den kom ikke frem, saaledes som den, der her er Tale om, skal komme frem, ved en særlig Lov, men, som bekendt, kom den frem ved en paa Finansloven opført Bevilling paa 20.000 Kr. i Forbindelse med en allerunderdanigst Forstilling fra Hs. Eksellence Indenrigsministeren til Hs. Majestæt Kongen. I denne Henstilling fra Ministeren til Kongen hed det udtrykkelig, at man forment, at Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk samt de samvirkende Repræsentanter for den danske Handelsstand burde have Forslagsret til at sætte Medlemmer ind i Kommissionen, udpege, som det hedder, saadanne til Kommissionen. Der er man altsaa kommen ind paa den Præktis, at saa vidt muligt skulle de, der, om jeg saa maa sige, ere Partihavere i Sagen eller interesserede i Spørgsmaalet, have Lov til at udpege dem, af hvem de ønske at repræsenteres i en saadan Kommission. Det stete ogsaa, at Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk blev repræsenteret i Kommissionen med 8 Medlemmer og Handelsstanden med 4 Medlemmer. Jeg kunde nu ønske, at Landarbejderne bleve repræsenterede i den her omhandlede Kommission omtrent med det samme Antal Medlemmer som Landbruget. Dette kan meget let lade sig gøre, thi lige som man i 1890 lod Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk saabel som Repræsentationen for Handelsstanden indsætte et vist Antal Medlemmer i Næringslovkommissionen, saaledes kunde man nu meget vel lade Repræsentationen for Landarbejderne indsætte et bestemt Antal Medlemmer, thi det skulle vi lægge Mærke til, at Landarbejderne have ligesaa fuldt ud sin faglige Repræsentation, som Haandværk og Handel have deres. Landarbejdernes faglige Repræsentation er „Dansk Arbejderforbund“, en Forening af Landarbejdere med sin egen Bestyrelse og sit eget Organ; dets Medlemmer ere spredte over en stor Del af Landet, men findes navnlig paa Sjælland. Forbundet slutter sig ikke til noget bestemt Parti, men dets Formaal er at samle Landarbejderne til Bæren for deres Rettigheder og til Forbedring af deres Kaar, og det søger at opnaa dette Formaal ved, som det hedder i dets Program, at støtte Arbejderne under Sygdom, under Valgtræk, Winternød, Arbejdsløshed og deslige, endvidere „ved Forhandling og fredelig Overenskomst at opnaa ensartet og bestemt Arbejds løn og Arbejdstid,“ endelig „at modvirke Striker ved Indførelse af Bølgiftsretter til Bi-

læggelse af Stridigheder mellem Arbejdere og Arbejdsgivere,“ endelig „at fremme Andelsforetagender paa Landet til Gavn for Arbejderne, saa som Andelsbagerier, Brugsforeninger og deslige.“ Men hvad der navnlig giver denne Arbejderrepræsentation en forøget Berettigelse til at blive repræsenteret i den Kommission, som her skal ned sættes, er, at den i al den Tid, den har bestaaet, i fuld Overensstemmelse med sit Program, har haft sin Opmærksomhed særlig henvendt paa at forstaae Jord til Landarbejderne. Dette Spørgsmaal har Forbundet drøftet, dels paa sine Møder og dels i sit Organ og har særlig netop sat sig den Opgave at virke for, at de mange smaa i Landet, der henstide deres Tid og opslide deres Kræfter ved at arbejde paa anden Mands Mark og grave i anden Mands Jord, som oftest for en meget ringe Løn, dog kunne faa et om end kun lille Stykke af Fædrelandets Jord til Gje eller i alt Fald til Brug for at sikre sig og deres Børn et tarveligt Udkomme. Jeg tillader mig nu at henstille dette til det eventuelle Udvalg, som vil blive nedsat om denne Lov og den anden til velvillig Overvejelse. Og tillige turde jeg maaske ægte de ærede Forslagsstilleres Mening angaaende denne Sag allerede nu ved Iste Behandling, om de ærede Forslagsstillere ikke kunne indrømme mig, at der virkelig er en ikke saa lille Rimelighed for, at Arbejderstanden, særlig Landarbejderne, ved deres Repræsentation, blive repræsenterede i en Kommission, som angaar deres Forhold i den Grad, som denne gør. Og jeg vil tillige anmode den højtærede Minister om at være saa velvillig at sige mig sin Mening om, hvor vidt han kunde modtage et saadant Endringsforslag.

Indenrigsministeren (Singerlev): Det ærede Medlem kunde ikke forstaa, at jeg havde læst § 1 i Forslaget om Nedsættelse af en Landbokommission saaledes, at Ministeren i Virkeligheden kun valgte eet Medlem. Jeg stal gerne rette det til, at Ministeren vælger frit kun eet Medlem, og jeg bryder mig ikke om at vælge de Medlemmer, jeg ikke vælger frit, nemlig de 4 Medlemmer — Ministeren udnævner 5 Medlemmer. Kun Formanden vælger nemlig Ministeren frit; de 4 andre er han bunden til at vælge blandt dem, som foreslaas fra anden Side, nemlig af Landbruget, og det kan ikke nytte mig noget; de 4 Medlemmer repræsenterer Landbruget, og det fortalte det ærede Medlem jo selv senere, at Landbruget fik 4 Repræsentanter. Hvorledes stal Ministeren kunne have disse 4 Repræsentanter, naar